Europeiska unionens
officiella tidning

C 236

Svensk utgåva

femtioåttonde årgången

20 juli 2015

Meddelanden och upplysningar

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2015/C 236/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2015/C 236/02 Mål C-546/12 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 – Ralf Schräder mot Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO), Jørn Hansson (Överklagande — Gemenskapens växtförädlarrätt — Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) — Förordning (EG) nr 2100/94 — Artiklarna 20 och 76 — Förordning (EG) nr 874/2009 — Artikel 51 — Begäran om att inleda förfarandet för ogiltigförklaring av gemenskapens växtförädlarrätt — Officialprincipen — Förfarandet vid växtsortsmyndighetens överklagandenämnd — Väsentlig bevisning) 2

SV

2015/C 236/03 Mål C-182/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Industrial Tribunal (Nordirland) – Förenade kungariket) – Valerie Lyttle m.fl. mot Bluebird UK Bidco 2 Limited (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 första stycket a — Begreppet arbetsplats — Metoder för att beräkna antalet uppsagda arbetstagare) 2

2015/C 236/04 Mål C-352/13 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 maj 2015 – (begäran av förhandsavgörande från Landgericht Dortmund – Tyskland) – Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA mot Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 6 led 1 — Talan mot flera svarande som är hemmahörande i olika medlemsstater och som deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med yrkande att svarandena solidariskt ska betala skadestånd och inkomma med upplysningar — Behörighet i förhållande till övriga svarande för den domstol där talan väckts — Återkallelse av talan mot svaranden med hemvist i den medlemsstat där den domstol där talan väckts är belägen — Behörighet vad avser skadestånd utanför avtalsförhållanden — Artikel 5 led 3 — Prorogationsklausuler — Artikel 23 — Effektivt genomförande av förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan) 3

2015/C 236/05 Mål C-392/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Spanien) – Andrés Rabal Cañas mot Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantia Salarial (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Begreppet arbetsplats — Metoder för att beräkna antalet uppsagda arbetstagare) 4

2015/C 236/06 Mål C-399/13 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland (Överklagande — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Tillgång till EU-institutionernas handlingar — Tillgång till ett antal handlingar avseende handelsförhandlingarna mellan Europeiska unionen och Indien — Fullständig tillgång — Avslag) 5

2015/C 236/07 Mål C-445/13: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 maj 2015 – Voss of Norway ASA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Tredimensionellt kännetecken som utgörs av formen på en cylinderformad flaska) 6

2015/C 236/08 Mål C-497/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nederländerna) – F. Faber mot Autobedrijf Hazet Ochten BV (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/44/EG — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Köparens ställning — Ställning som konsument — Bristande avtalsenlighet hos den levererade varan — Skyldighet att informera säljaren — Fel som visar sig inom sex månader efter leveransen av varan — Bevisbörda) 6

2015/C 236/09 Mål C-516/13: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca mot Knoll International Spa (Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 4.1 — Spridningsrätt — Begreppet ”spridning till allmänheten” — Utbjudande till försäljning och reklam som en näringsidkare i en medlemsstat gör på sin webbplats, i form av direktreklam och i tidningar i en annan medlemsstat — Efterbildningar av upphovsrättsligt skyddade möbler vilka bjuds ut till försäljning utan medgivande från den som har ensamrätt till spridning — Erbjudande eller reklam som inte leder till förvärv av originalet eller kopior av ett skyddat verk) 7

2015/C 236/10 Mål C-536/13: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – "Gazprom" OAO (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Skiljeförfarande — Omfattas inte — Erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar — Föreläggande som meddelas av en skiljedomstol i en medlemsstat — Föreläggande som innebär förbud mot att väcka eller vidhålla talan vid en domstol i en annan medlemsstat — Behörighet för domstolarna i en medlemsstat att inte erkänna skiljedomen — New York-konventionen) 8

2015/C 236/11 Mål C-543/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot E. Fischer-Lintjens (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 27 — Bilaga VI, rubrik R, punkt 1 a och b — Begreppet "rätt till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater" — Vårdförmåner — Retroaktivt beviljande av en pension enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten — Åtnjutande av vårdförmåner villkorat av anslutning till en obligatorisk sjukvårdsförsäkring — Intyg om avsaknad av försäkringsskydd enligt lagstiftningen om obligatorisk sjukvårdsförsäkring i bosättningsmedlemsstaten — Efterföljande avsaknad av försäkringsplikt i den medlemsstaten — Retroaktiv återkallelse av intyget — Möjlighet att retroaktiv teckna en obligatorisk sjukvårdsförsäkring saknas — Avbrott i ett sådant sjukvårdsförsäkringsskydd — Ändamålsenlig verkan av förordning nr 1408/71) 9

2015/C 236/12 Mål C-560/13: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Ulm mot Ingeborg Wagner-Raith (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Undantag — Kapitalrörelser som gäller tillhandahållande av finansiella tjänster — Nationell lagstiftning som föreskriver en schablonskatt på kapitalinkomst från andelar i utländska investeringsfonder — Svarta fonder). 10

2015/C 236/13 Mål C-579/13: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – P, S mot Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen (Begäran om förhandsavgörande — Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning — Direktiv 2003/109/EG — Artikel 5.2 och artikel 11.1 — Nationell lagstiftning enligt vilken tredjelandsmedborgare som har förvärvat ställning som varaktigt bosatt, vid äventyr av straffavgift, åläggs en medborgarintegrationsskyldighet, vars uppfyllande ska styrkas genom avläggandet av ett prov) 10

2015/C 236/14 Mål C-657/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Verder LabTec GmbH & Co. KG mot Finanzamt Hilden (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Restriktioner — Uppdelad uppbörd av skatt på orealiserade värdeökningar — Upprätthållande av fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Proportionalitet) 11

2015/C 236/15 Mål C-678/13: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen (Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Bilaga III — Tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på medicinsk utrustning, hjälpmedel och andra apparater och farmaceutiska produkter) 11

2015/C 236/16 Mål C-682/13 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Andechser Molkerei Scheitz GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Folkhälsa — Förteckning över tillåtna tillsatser i livsmedel — Steviolglykosider — Sakprövningsförutsättningar — Berättigat intresse av att få saken prövad) 12

2015/C 236/17 Mål C-5/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mot Hauptzollamt Osnabrück (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen — Prövning av en nationell lags förenlighet med såväl unionsrätten som grundlagen i den aktuella medlemsstaten — Nationell domstols möjlighet att begära förhandsavgörande från EU-domstolen — Nationell lagstiftning som föreskriver att en skatt ska påföras på användningen av kärnbränsle — Direktiven 2003/96/EG och 2008/118/EG — Artikel 107 FEUF — Artiklarna 93 EA, 191 EA och 192 EA) 13

2015/C 236/18 Mål C-15/14 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Överklagande — Statligt stöd — Avtal mellan Ungern och olje- och gasbolaget MOL om gruvdriftsavgifter för utvinning av kolväten — Senare ändring av det rättsliga regelverket genom vilken gruvdriftsavgifterna höjs — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden — Höjning som inte gällde för MOL — Selektivitet). 14

2015/C 236/19 Mål C-53/14 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 maj 2015 – JAS Jet Air Service France (SARL) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullkodex för gemenskapen — Artikel 239 — Tillämpningsföreskrifter för tullkodexen — Artikel 905 — Import av jeansbyxor från Förenta staterna — Importtullar — Beslut om att eftergift av nämnda importtullar inte var motiverad — Någon ”särskild situation” föreligger inte) 14

2015/C 236/20 Mål C-65/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Nivelles – Belgien) – Charlotte Rosselle mot Institut national d’assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM) (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 11.2 och 11.4 — Offentliganställd som beviljats tjänstledighet av personliga skäl för att ta upp privat anställning — Beslut att neka henne moderskapsersättning med motiveringen att hon, i sin egenskap av privatanställd, inte fullgjort den försäkringsperiod som ger rätt till vissa sociala förmåner) 15

2015/C 236/21 Mål C-161/14: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 98.2 — Punkt 10 i bilaga III — Reducerad mervärdesskattesats på leverans, byggande, renovering och ändring av bostäder som ett led i socialpolitiken — Punkt 10a i bilaga III — Reducerad mervärdesskattesats på renovering och reparation av privata bostäder, dock ej på material som utgör en betydande del av värdet av de tillhandahållna tjänsterna — Nationell lagstiftning enligt vilken en reducerad mervärdesskattesats tillämpas på tillhandahållande av tjänster som rör installation av ”energibesparande material” och på leverans av ”energibesparande material”). 15

2015/C 236/22 Mål C-195/14: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Teekanne GmbH & Co. KG (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2000/13/EG — Märkning och presentation av livsmedel — Artiklarna 2.1 a i och 3.1 led 2 — Märkning som kan vilseleda köparen om ett livsmedels sammansättning — Ingrediensförteckning — Orden ”hallon-vanilj-äventyr” och bilder på hallon och vaniljblommor förekommer på förpackningen till en frukttesort som inte innehåller dessa ingredienser) 16

2015/C 236/23 Mål C-262/14: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Neamț – Rumänien) – Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD) mot Ministerul Finanțelor Publice (Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 2.2, 3.1 och 3.6 — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Diskriminering på grund av att en person tillhör en viss socioekonomisk kategori eller på grund av arbetsplatsen — Nationella bestämmelser som under vissa förutsättningen förbjuder kumulering av ålderspension och lön från förvärvsverksamhet inom den offentliga sektorn — Anställningsförhållandet eller tjänsteförhållandet upphör automatiskt) 17

2015/C 236/24 Mål C-269/14: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Hösta förvaltningsdomstolen – Finland) – förfarande inlett av Folkpensionsanstalten (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — artikel 1.4 — Tjänstekoncessioner — Begrepp — Gruppavtal som slutits mellan en social trygghetsmyndighet och en rad taxiföretag vari det föreskrivs ett elektroniskt förfarande för direkt ersättning för försäkringstagares transporter och ett bokningssystem av transportmedel) 18

2015/C 236/25 Mål C-285/14: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne mot Brasserie Bouquet SA (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Direktiv 92/83/EEG — Punktskatter — Öl — Artikel 4 — Oberoende, små bryggerier — Nedsatt punktskattesats — Villkor — Bryggning sker inte på licens — Bryggning enligt en tillverkningsprocess som tillhör tredje man och för vilken denne gett tillstånd — Tillstånd att använda tredje mans varumärken) 18

2015/C 236/26 Mål C-322/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Krefeld – Tyskland) – Jaouad El Majdoub mot CarsOnTheWeb. Deutschland GmbH (Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 23 — Avtal om domstols behörighet — Formkrav — Elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet — Begrepp — Allmänna försäljningsvillkor som kan läsas och skrivas ut med hjälp av en länk som gör att de kan öppnas i ett nytt fönster — Clickwrap-teknik) 19

2015/C 236/27 Mål C-339/14: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Nürnberg – Tyskland) – brottmål mot Andreas Wittmann (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/126/EG — Ömsesidigt erkännande av körkort — Spärrtid — En medlemsstats utfärdande av ett körkort innan en spärrtid inleds i den medlemsstat där den berörde har sin permanenta bosättningsort — Skäl att i den medlemsstat där den berörde har sin permanenta bosättningsort vägra erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat) 19

2015/C 236/28 Mål C-349/14: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Ministre délégué, chargé du budget mot Marlène Pazdziej (Begäran om förhandsavgörande — Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier — Artikel 12 andra stycket — Skatt som uppbärs till förmån för lokala myndigheter och som ska erläggas av personer som förfogar över eller har nyttjanderätt till en bostad där — Beloppstak — Social åtgärd — Beaktande av de löner och arvoden som Europeiska unionen utbetalar till sina tjänstemän och övriga anställda) 20

2015/C 236/29 Mål C-275/14: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 5 februari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard mot Minister Finansów (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning av energiprodukter — Direktiv 2003/96/EG — Artikel 2.3 — Direkt effekt — Tillsats till motorbränsle enligt KN-nummer 3811) 21

2015/C 236/30 Mål C-578/14: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgien) – Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat (Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Direktiv 90/435/EEG — Artiklarna 1.2 och 4.2 — Moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater — Gemensamt beskattningssystem — Avdragsrätt för moderbolagets skattepliktiga vinst — Den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet — Skälen till varför det är nödvändigt att tolkningsfrågan besvaras — Tillräckliga precisioner saknas — Uppenbart att talan ska avvisas). 21

2015/C 236/31 Mål C-150/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 mars 2015 – Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten mot N 22

2015/C 236/32 Mål C-173/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 april 2015 – GE Healthcare GmbH mot Hauptzollamt Düsseldorf 23

2015/C 236/33 Mål C-175/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 20 april 2015 – Taser International Inc. mot SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu 24

2015/C 236/34 Mål C-184/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 23 april 2015 – Florentina Martínez Andrés mot Servicio Vasco de Salud. 25

2015/C 236/35 Mål C-192/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 24 april 2015 – T.D. Rease och P. Wullems mot College bescherming persoonsgegevens 26

2015/C 236/36 Mål C-197/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 29 april 2015 – Juan Carlos Castrejana López mot Ayuntamiento de Vitoria 26

2015/C 236/37 Mål C-208/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 5 maj 2015 – Stock '94 Szolgáltató Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV). 27

2015/C 236/38 Mål C-210/15 P: Överklagande ingett den 6 maj 2015 av Republiken Polen av den dom som Tribunalen meddelade den 25 februari 2015 i mål T-257/13, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen. . 28

2015/C 236/39 Mål C-215/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 11 maj 2015 – Vasilka Ivanova Gogova mot Ilia Dimitrov Iliev 29

2015/C 236/40 Mål C-237/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 22 maj 2015 – Minister for Justice and Equality mot Francis Lanigan 30

2015/C 236/41 Mål C-242/15 P: Överklagande ingett den 27 maj 2015 av Land Hessen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 mars 2015 i mål T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen 30

2015/C 236/42 Mål C-246/15 P: Överklagande ingett den 28 maj 2015 av Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 mars 2015 i mål T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen 31

Tribunalen

2015/C 236/43 Förenade målen T-544/12 och T-546/12: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Pensa Pharma mot harmoniseringsbyrån – Ferring och Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA och pensa) (Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket PENSA PHARMA och gemenskapsfigurmärket pensa — De äldre nationella och Beneluxordmärkena PENTASA — Uttryckligt samtycke till registrering av gemenskapsvarumärket före ansökan om ogiltighet — Artikel 53.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009) 33

2015/C 236/44 Mål T-254/13: Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Stayer Ibérica mot harmoniseringsbyrån – Korporaciya "Masternet" (STAYER) (Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsfigurmärke STAYER — Äldre internationellt ordmärke STAYER — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning nr 207/2009) 33

2015/C 236/45 Mål T-376/13: Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mot ECB (Tillgång till handlingar — Beslut 2004/258/EG — Utbytesavtal av den 15 februari 2012 mellan Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet — Bilagorna A och B — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Allmänt samhällsintresse — Unionens och en medlemsstats penningpolitik — ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser — Det finansiella systemets stabilitet i unionen). 34

2015/C 236/46 Mål T-448/13: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Bora Creations mot harmoniseringsbyrån – Beauté prestige international (essence) (Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket essence — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga saknas) 35

2015/C 236/47 Mål T-514/13: Tribunalens dom av den 10 juni 2015 – AgriCapital mot harmoniseringsbyrån – agri. capital (AGRI.CAPITAL) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AGRI.CAPITAL — De äldre gemenskapsordmärkena AgriCapital och AGRICAPITAL — Relativt registreringshinder — Tjänsterna är inte av liknande slag — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 36

2015/C 236/48 Mål T-559/13: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Giovanni Cosmetics mot harmoniseringsbyrån – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket GIOVANNI GALLI — Det äldre gemenskapsordmärket GIOVANNI — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk saknas — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmågan hos ett för- respektive efternamn) 36

2015/C 236/49 Mål T-578/13: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Luxembourg Pamol (Cyprus) och Luxembourg Industries mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Offentliggörande av handlingar avseende upptagandet av ett verksamt ämne — Avslag på ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter — Svaranden kan inte hållas ansvarig för den angripna rättsakten — Avvisning). 37

2015/C 236/50 Mål T-604/13: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Levi Strauss mot harmoniseringsbyrån – L&O Hunting Group (101) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket 101 — Det äldre gemenskapsordmärket 501 — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 38

2015/C 236/51 Mål T-658/13 P: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – BP mot FRA (Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställd — Anställda vid Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter — Beslut att inte förnya ett tidsbestämt anställningskontrakt så att det gäller tills vidare — Rätten att yttra sig — Omplacering till en annan tjänst under den tid som återstår av anställningskontraktet — Bedömning av de faktiska omständigheterna — Missuppfattning av bevisning — Motiveringsskyldighet) 38

2015/C 236/52 Mål T-140/14: Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Bora Creations mot harmoniseringsbyrån (gel nails at home) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket gel nails at home — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009) 39

2015/C 236/53 Mål T-222/14: Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Deluxe Laboratoires mot harmoniseringsbyrån (deluxe) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärke innehållande ordet deluxe — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning föreligger inte — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009) 40

2015/C 236/54 Mål T-273/14: Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Lithomex mot harmoniseringsbyrån – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX) (Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket LITHOFIX — Äldre nationella och internationella ordmärken LITHOFIN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Varuslagslikhet — Skyldighet att bedöma i förhållande till samtliga varor som omfattas av det äldre varumärket föreligger inte — Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009) 40

2015/C 236/55 Mål T-556/14 P: Tribunalens dom av den 9 juni 2015 – Navarro mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställda — Rekrytering — Inbjudan att anmäla intresse — Erfordrade minimikvalifikationer — Beslut att inte anställa — Åsidosättande av artikel 116.2 i personaldomstolens rättegångsregler — Felaktig rättstillämpning — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna) . . . 41

2015/C 236/56 Mål T-562/14: Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Yoo Holdings mot harmoniseringsbyrån – Eckes-Granini Group (YOO) (”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket YOO — Det äldre nationella och internationella ordmärket YOO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009”) 42

2015/C 236/57 Mål T-175/15: Talan väckt den 10 april 2015 – Mabrouk mot rådet. 42

2015/C 236/58 Mål T-227/15: Talan väckt den 27 april 2015 – Redpur mot harmoniseringsbyrån – Redwell Manufaktur (Redpur). 43

2015/C 236/59 Mål T-239/15: Talan väckt den 15 maj 2015 – Cryo-Save mot harmoniseringsbyrån – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save) 44

2015/C 236/60 Mål T-240/15: Talan väckt den 18 maj 2015 – Grupo Bimbo mot harmoniseringsbyrån (Formen på chokladkakor med fyra cirklar) 45

2015/C 236/61 Mål T-242/15: Talan väckt den 18 maj 2015 – ACDA m.fl. mot kommissionen 45

2015/C 236/62 Mål T-246/15: Talan väckt den 15 maj 2015 – Ivanyushchenko mot rådet. 46

2015/C 236/63 Mål T-259/15: Talan väckt den 26 maj 2015 – Close och Cegelec mot parlamentet 48

2015/C 236/64 Mål T-276/15: Talan väckt den 26 maj 2015 – Edison mot harmoniseringsbyrån – Eolus Vind (e) . . . 48

2015/C 236/65 Mål T-293/15: Talan väckt den 5 juni 2015 – Banimmo mot kommissionen 49

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2015/C 236/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 228, 13.7.2015

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 221, 6.7.2015

EUT C 213, 29.6.2015

EUT C 205, 22.6.2015

EUT C 198, 15.6.2015

EUT C 190, 8.6.2015

EUT C 178, 1.6.2015

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 – Ralf Schräder mot Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO), Jørn Hansson

(Mål C-546/12 P) ([1])

(Överklagande — Gemenskapens växtförädlarrätt — Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) — Förordning (EG) nr 2100/94 — Artiklarna 20 och 76 — Förordning (EG) nr 874/2009 — Artikel 51 — Begäran om att inleda förfarandet för ogiltigförklaring av gemenskapens växtförädlarrätt — Officialprincipen — Förfarandet vid växtsortsmyndighetens överklagandenämnd — Väsentlig bevisning)

(2015/C 236/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ralf Schräder (ombud: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) (ombud: M. Ekvad, biträdd av A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt), Jørn Hansson (ombud: G. Würtenberger, Rechtsanwalt)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Ralf Schräder ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 38, 9.2.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Industrial Tribunal (Nordirland) – Förenade kungariket) – Valerie Lyttle m.fl. mot Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Mål C-182/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Artikel 1.1 första stycket a — Begreppet arbetsplats — Metoder för att beräkna antalet uppsagda arbetstagare)

(2015/C 236/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Industrial Tribunal (Nordirland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Motpart: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Domslut

Begreppet arbetsplats i artikel 1.1 första stycket a ii) i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas på samma sätt som begreppet arbetsplats i led a i) i samma stycke.

Artikel 1.1 första stycket a ii) i direktiv 98/59 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en skyldighet att informera och överlägga med arbetstagarna föreskrivs vid uppsägning, under en period av 90 dagar, av minst 20 arbetstagare på en viss arbetsplats inom ett företag, och inte för fall då det samlade antalet uppsägningar på samtliga eller på vissa arbetsplatser inom ett företag under samma period uppgår till 20 eller fler.

(1) EUT C 189, 29.06.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 maj 2015 – (begäran av förhandsavgörande från Landgericht Dortmund – Tyskland) – Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA mot Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA

(Mål C-352/13 P) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Behörighet på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 6 led 1 — Talan mot flera svarande som är hemmahörande i olika medlemsstater och som deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 81 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med yrkande att svarandena solidariskt ska betala skadestånd och inkomma med upplysningar — Behörighet i förhållande till övriga svarande för den domstol där talan väckts — Återkallelse av talan mot svaranden med hemvist i den medlemsstat där den domstol där talan väckts är belägen — Behörighet vad avser skadestånd utanför avtalsförhållanden — Artikel 5 led 3 — Prorogationsklausuler — Artikel 23 — Effektivt genomförande av förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan)

(2015/C 236/04)

Rättegångsspråk: tyska

Domstol som begär förhandsavgörande

Landgericht Dortmund

Parter

Klagande: Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA

Motparter: Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj, FMC Foret, SA

Domslut

1) *Artikel 6 led 1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att bestämmelsen i den artikeln om behörighetskoncentration när det finns flera svarande kan tillämpas på en talan om solidariskt skadeståndsansvar och ett till denna kopplat yrkande om editionsföreläggande, mot företag som på olika platser och vid olika tidpunkter har deltagit i en av Europeiska kommissionen konstaterad enda, fortlöpande överträdelse av det unionsrättsliga förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan, och detta även när käranden har återkallat talan mot den enda svarande som har hemvist i den medlemsstat där talan väckts, om det inte visas att käranden och nämnda svarande agerat i samförstånd i syfte att på ett konstlat sätt skapa eller upprätthålla villkoren för bestämmelsens tillämpning vid den tidpunkt talan väcks.*

2) *Artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att när skadeståndstalan väcks mot svarande med säte i olika medlemsstater med anledning av en enda, fortlöpande överträdelse som de har deltagit i i flera medlemsstater vid olika tidpunkter och på olika platser, vilken är en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 som har konstaterats av kommissionen, ska den ort där skadan uppkommit bedömas för varje skadelidande för sig, varvid var och en av dessa enligt nämnda artikel 5 led 3 kan välja att väcka talan antingen vid domstolen i den ort där avtalet om konkurrensbegränsande samverkan slutgiltigt har slutits eller, i förekommande fall, vid domstolen i den ort där en särskild överenskommelse träffats som kan identifieras som den enda händelse som vållat den påstådda skadan, eller vid domstolen i den ort där bolaget har sitt säte.*

3) *Artikel 23.1 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att den gör det möjligt att i samband med skadeståndstalan på grund av överträdelse av förbudet mot konkurrensbegränsande samverkan i artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 beakta prorogationsklausuler i leveransavtal, även när detta innebär en avvikelse från bestämmelserna om internationell behörighet i artikel 5 led 3 och/eller artikel 6 led 1 i förordning nr 44/2001, under förutsättning att dessa klausuler avser tvister om ansvar på grund av överträdelser av konkurrensrätten.*

(1) EUT C 298, 12.10.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Spanien) – Andrés Rabal Cañas mot Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantia Salarial

(Mål C-392/13) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Kollektiva uppsägningar — Direktiv 98/59/EG — Begreppet arbetsplats — Metoder för att beräkna antalet uppsagda arbetstagare)

(2015/C 236/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Andrés Rabal Cañas

Motparter: Nexea Gestión Documental SA, Fondo de Garantia Salarial

Domslut

1) *Artikel 1.1 första stycket a i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning i vilken företaget införs som enda referensenhet istället för arbetsplatsen, när tillämpningen av detta kriterium förhindrar det förfarande för information och överläggning som föreskrivs i artiklarna 2–4 i direktivet medan en tillämpning av arbetsplatsen som referensenhet hade inneburit att de aktuella uppsägningarna skulle ha ansetts utgöra "kollektiva uppsägningar" mot bakgrund av definitionen i artikel 1.1 första stycket a i direktivet.*

2) *Artikel 1.1 i direktiv 98/59 ska tolkas så, att individuella upphöranden av anställningsavtal som gäller för begränsad tid eller för vissa arbetsuppgifter inte ska beaktas vid fastställandet av huruvida det föreligger kollektiva uppsägningar i den mening som avses i denna bestämmelse i de fall avtalen upphör när den avtalade tiden har löpt ut eller det avtalade arbetet har avslutats.*

3) *Artikel 1.2 a i direktiv 98/59 ska tolkas så, att det för att fastställa att det föreligger kollektiva uppsägningar som uppkommer på grund av anställningsavtal som gäller för begränsad tid eller för vissa arbetsuppgifter inte krävs att skälet för de kollektiva uppsägningarna hänför sig till samma kollektiva anställning avseende samma tidsperiod eller samma arbetsuppgifter.*

(1) EUT C 260, 7.9.2013.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Stichting Corporate Europe Observatory mot Europeiska kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-399/13 P) (1)

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Tillgång till EU-institutionernas handlingar — Tillgång till ett antal handlingar avseende handelsförhandlingarna mellan Europeiska unionen och Indien — Fullständig tillgång — Avslag)

(2015/C 236/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Stichting Corporate Europe Observatory (ombud: S. Crosby, Solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och I. Zervas)

Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Stichting Corporate Europe Observator ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 274, 21.9.2013.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 maj 2015 – Voss of Norway ASA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-445/13) ([1])

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.1 b — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Tredimensionellt kännetecken som utgörs av formen på en cylinderformad flaska)

(2015/C 236/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Voss of Norway ASA (ombud: F. Jacobacci och B La Tella, avvocati)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: V. Melgar), Nordic Spirit AB (publ)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: International Trademark Association (ombud: T. de Haan, avocat, F. Folmer och S. Klos, advokaten, S. Helmer, solicitor)

Avgörande

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Voss of Norway ASA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

3) *The International Trademark Association ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 344, 23.11.2013

Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nederländerna) – F. Faber mot Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Mål C-497/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/44/EG — Försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier — Köparens ställning — Ställning som konsument — Bristande avtalsenlighet hos den levererade varan — Skyldighet att informera säljaren — Fel som visar sig inom sex månader efter leveransen av varan — Bevisbörda)

(2015/C 236/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: F. Faber

Motpart: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Domslut

1) *Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, ska tolkas så, att en nationell domstol som prövar ett mål avseende ett avtal som kan omfattas av nämnda direktivs tillämpningsområde är skyldig att, så snart den har tillgång till de uppgifter om de faktiska eller rättsliga omständigheterna som är nödvändiga för detta syfte eller kan få tillgång till dem genom en enkel begäran om klarläggande, undersöka huruvida köparen kan kvalificeras som konsument, även om han eller hon inte har åberopat en ställning som konsument.*

2) *Artikel 5.3 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att den ska anses vara likvärdig med en nationell bestämmelse som inom den nationella rättsordningen utgör tvingande rätt och att en nationell domstol är skyldig att tillämpa samtliga bestämmelser i den nationella rättsordningen som införlivar artikel 5.3 med nationell rätt.*

3) *Artikel 5.2 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell regel enligt vilken det krävs att konsumenten, för att kunna tillvarata sina rättigheter enligt nämnda direktiv, upplyser säljaren om den bristande avtalsenligheten inom skälig tid. Detta gäller dock under förutsättning att konsumenten har minst två månader på sig för att lämna upplysningen räknat från den dag då han eller hon upptäckte felet, att den upplysning som ska lämnas endast gäller felets förekomst och att upplysningen inte är föremål för några bevisregler som medför att det blir omöjligt eller orimligt svårt för konsumenten att utöva sina rättigheter.*

4) *Artikel 5.3 i direktiv 1999/44 ska tolkas så, att regeln om att den bristande avtalsenligheten presumeras ha förelegat när varan levererades*

   — *ska tillämpas när konsumenten har lagt fram bevisning för att den sålda varan inte överensstämmer med avtalet och att den aktuella bristande avtalsenligheten har visat sig, det vill säga rent faktiskt har uppenbarat sig, inom sex månader från leveransen av varan, varvid konsumenten inte är skyldig att styrka orsaken därtill eller att felet beror på säljaren, och*

   — *endast får lämnas utan avseende om säljaren förmår styrka att den bristande avtalsenligheten har orsakats av eller beror på en omständighet som har uppkommit i tiden efter varans leverans.*

(1) EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca mot Knoll International Spa

(Mål C-516/13) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt — Direktiv 2001/29/EG — Artikel 4.1 — Spridningsrätt — Begreppet "spridning till allmänheten" — Utbjudande till försäljning och reklam som en näringsidkare i en medlemsstat gör på sin webbplats, i form av direktreklam och i tidningar i en annan medlemsstat — Efterbildningar av upphovsrättsligt skyddade möbler vilka bjuds ut till försäljning utan medgivande från den som har ensamrätt till spridning — Erbjudande eller reklam som inte leder till förvärv av originalet eller kopior av ett skyddat verk)

(2015/C 236/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dimensione Direct Sales srl, Michele Labianca

Motpart: Knoll International Spa

Domslut

Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att en person som har ensamrätt till spridningen av ett skyddat verk kan invända mot utbjudande till försäljning eller reklam som avser originalet eller en kopia av detta verk även när det inte har visats att reklamen har lett till att en köpare i unionen har förvärvat det skyddade föremålet, i den mån som nämnda reklam lockar konsumenter i den medlemsstat i vilken verket är upphovsrättsligt skyddat att förvärva detsamma.

([1]) EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 13 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – "Gazprom" OAO

(Mål C-536/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Tillämpningsområde — Skiljeförfarande — Omfattas inte — Erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar — Föreläggande som meddelas av en skiljedomstol i en medlemsstat — Föreläggande som innebär förbud mot att väcka eller vidhålla talan vid en domstol i en annan medlemsstat — Behörighet för domstolarna i en medlemsstat att inte erkänna skiljedomen — New York-konventionen)

(2015/C 236/10)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Gazprom" OAO

Ytterligare deltagare i rättegången: Republiken Litauen

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att en domstol i en medlemsstat erkänner och verkställer, eller beslutar att inte erkänna eller verkställa, en skiljedom som innebär att en part förbjuds att framställa vissa yrkanden vid en domstol i denna medlemsstat. Den förordningen är nämligen inte tillämplig på erkännande och verkställighet, i en medlemsstat, av en skiljedom som har meddelats av en skiljedomstol i en annan medlemsstat.

([1]) EUT C 377, 21.12.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mot E. Fischer-Lintjens

(Mål C-543/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 27 — Bilaga VI, rubrik R, punkt 1 a och b — Begreppet "rätt till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater" — Vårdförmåner — Retroaktivt beviljande av en pension enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten — Åtnjutande av vårdförmåner villkorat av anslutning till en obligatorisk sjukvårdsförsäkring — Intyg om avsaknad av försäkringsskydd enligt lagstiftningen om obligatorisk sjukvårdsförsäkring i bosättningsmedlemsstaten — Efterföljande avsaknad av försäkringsplikt i den medlemsstaten — Retroaktiv återkallelse av intyget — Möjlighet att retroaktiv teckna en obligatorisk sjukvårdsförsäkring saknas — Avbrott i ett sådant sjukvårdsförsäkringsskydd — Ändamålsenlig verkan av förordning nr 1408/71)

(2015/C 236/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Motpart: E. Fischer-Lintjens

Domslut

Artikel 27 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, jämförd med rubrik R, punkt 1 a och b i bilaga VI till förordning nr 1408/72, ska tolkas så, att person som uppbär pension, under sådana omständigheter som i det nationella målet, har rätt till denna pension från och med början på den period för vilken pensionen faktiskt har betalats ut till den berörda personen, oavsett vid vilken tidpunkt som rätten till pensionen har blivit formellt fastslagen, och detta även när den perioden, i förekommande fall, sträcker sig längre tillbaka i tiden än den dag då beslutet att bevilja pensionen fattades.

Artiklarna 27 och 84a i förordning nr 1408/71, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt förordning nr 118/97, i dess lydelse enligt förordning nr 1992/2006, jämförda med förordningens bilaga VI, rubrik R, punkt 1 a och b, ska tolkas så, att de under sådana omständigheter som i det nationella målet utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en person som erhåller pension som har beviljats av denna medlemsstat med ett års retroaktiv verkan, saknar möjlighet att teckna en obligatorisk sjukvårdsförsäkring med samma retroaktiva verkan och berövas skydd på området för social trygghet, utan att hänsyn tas till samtliga relevanta omständigheter, framför allt de som avser personens personliga situation.

([1]) EUT C 15, 18.1.2014

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt Ulm mot Ingeborg Wagner-Raith

(Mål C-560/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Undantag — Kapitalrörelser som gäller tillhandahållande av finansiella tjänster — Nationell lagstiftning som föreskriver en schablonskatt på kapitalinkomst från andelar i utländska investeringsfonder — Svarta fonder)

(2015/C 236/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Ulm

Motpart: Ingeborg Wagner-Raith

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundesministerium der Finanzen

Domslut

Artikel 64 FEUF ska tolkas så, att en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att andelsägare i en utländsk investeringsfond ska betala en schablonskatt på avkastningen från denna fond när fonden inte uppfyller vissa lagstadgade krav, utgör en åtgärd avseende kapitalrörelser som gäller tillhandahållande av finansiella tjänster, i den mening som avses i nämnda artikel.

([1]) EUT C 24, 25.1.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep – Nederländerna) – P, S mot Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Mål C-579/13) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning — Direktiv 2003/109/EG — Artikel 5.2 och artikel 11.1 — Nationell lagstiftning enligt vilken tredjelandsmedborgare som har förvärvat ställning som varaktigt bosatt, vid äventyr av straffavgift, åläggs en medborgarintegrationsskyldighet, vars uppfyllande ska styrkas genom avläggandet av ett prov)

(2015/C 236/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: P, S

Motpart: Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Domslut

Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning och i synnerhet artiklarna 5.2 och 11.1 i det direktivet utgör inte hinder för en nationell lagstiftning, som den i det nationella målet, enligt vilken tredjelandsmedborgare som redan har ställning som varaktigt bosatta åläggs en skyldighet att med framgång avlägga ett medborgarintegrationsprov, vid äventyr av att annars påföras en straffavgift, under förutsättning att de sätt på vilka lagstiftningen tillämpas inte innebär att målen med nämnda direktiv riskerar att inte förverkligas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. Den omständigheten att ställningen som varaktigt bosatt förvärvats före eller efter det att skyldigheten att med framgång avlägga ett medborgarintegrationsprov ålades är i detta hänseende inte relevant.

(1) EUT C 24, 25.1.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Verder LabTec GmbH & Co. KG mot Finanzamt Hilden

(Mål C-657/13) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Etableringsfrihet — Artikel 49 FEUF — Restriktioner — Uppdelad uppbörd av skatt på orealiserade värdeökningar — Upprätthållande av fördelningen av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Proportionalitet)

(2015/C 236/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Motpart: Finanzamt Hilden

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell skattelagstiftning som är i fråga i det nationella målet, vilken, vad gäller ett bolag med hemvist i denna medlemsstat som överför tillgångar till ett fast driftställe tillhörande bolaget i en annan medlemsstat, föreskriver att orealiserade värdeökningar på dessa tillgångar som genererats i den första medlemsstaten ska framtas och beskattas, och att uppbörden av denna skatt uppdelas i tio annuiteter.

(1) EUT C 71, 8.3.2014.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-678/13) (1)

(Fördragsbrott — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Bilaga III — Tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på medicinsk utrustning, hjälpmedel och andra apparater och farmaceutiska produkter)

(2015/C 236/15)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och D. Milanowska)

Svarande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Domslut

1) *Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 96-98 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförda med bilaga III till direktivet, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på leveranser av*

   — *medicinsk utrustning, sådana hjälpmedel och andra apparater som inte är avsedda för den funktionshindrades uteslutande personliga bruk och/eller som inte normalt är avsedda att lindra eller behandla funktionshinder, och*

   — *produkter som varken är farmaceutiska produkter som normalt används för hälsovård, för förebyggande av sjukdomar och för behandling i medicinskt eller veterinärmedicinskt syfte, eller produkter som används som preventivmedel eller för sanitärt skydd,*

   som räknas upp under nummer 82, 92 och 103 i bilaga 3 till den polska mervärdesskattelagen (ustawa o podatku od towarów i uslug) av den 11 mars 2004.

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Europeiska kommissionen och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 61, 1.3.2014

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 juni 2015 – Andechser Molkerei Scheitz GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-682/13 P) ([1])

(Överklagande — Folkhälsa — Förteckning över tillåtna tillsatser i livsmedel — Steviolglykosider — Sakprövningsförutsättningar — Berättigat intresse av att få saken prövad)

(2015/C 236/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (ombud: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Grünheid och P. Ondrůšek)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Andechser Molkerei Scheitz GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna*

([1]) EUT C 45, 15.2.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mot Hauptzollamt Osnabrück

(Mål C-5/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 267 FEUF — Förfarande för kontroll av en lags förenlighet med grundlagen — Prövning av en nationell lags förenlighet med såväl unionsrätten som grundlagen i den aktuella medlemsstaten — Nationell domstols möjlighet att begära förhandsavgörande från EU-domstolen — Nationell lagstiftning som föreskriver att en skatt ska påföras på användningen av kärnbränsle — Direktiven 2003/96/EG och 2008/118/EG — Artikel 107 FEUF — Artiklarna 93 EA, 191 EA och 192 EA)

(2015/C 236/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH

Motpart: Hauptzollamt Osnabrück

Domslut

1) *Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en nationell domstol som hyser tvivel om en nationell lagstiftning är förenlig med både unionsrätten och medlemsstatens grundlag varken förlorar möjligheten eller, i förekommande fall, befrias från skyldigheten att framställa en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol avseende tolkningen eller giltigheten av den lagen, med anledning av att ett förfarande för kontroll av den lagstiftningens förenlighet med grundlagen pågår vid den nationella domstol som är behörig att utföra denna kontroll.*

2) *Artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, och artikel 1.1 och 1.2 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet som föreskriver att skatt ska påföras på användningen av kärnbränsle vid kommersiell framställning av elektricitet.*

3) *Artikel 107 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet som föreskriver att skatt ska påföras på användningen av kärnbränsle vid kommersiell framställning av elektricitet.*

4) *Artikel 93.1 EA, artikel 191 EA, jämförd med artikel 3.1 i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, som fogats till fördragen EU, EUF och Euratom, liksom artikel 192.2 EA, jämförd med artikel 1.2 EA och artikel 2 d EA ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet som föreskriver att skatt ska påföras på användningen av kärnbränsle vid kommersiell framställning av elektricitet.*

([1]) EUT C 85, 22.3.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

(Mål C-15/14 P) ([1])

(Överklagande — Statligt stöd — Avtal mellan Ungern och olje- och gasbolaget MOL om gruvdriftsavgifter för utvinning av kolväten — Senare ändring av det rättsliga regelverket genom vilken gruvdriftsavgifterna höjs — Beslut i vilket stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden — Höjning som inte gällde för MOL — Selektivitet)

(2015/C 236/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn et K. Talabér-Ritz)

Övrig part i målet: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (ombud: N. Niejahr, Rechtsanwältin, F. Carlin, Barrister)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 61, 1.3.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 maj 2015 – JAS Jet Air Service France (SARL) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-53/14 P) ([1])

(Överklagande — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullkodex för gemenskapen — Artikel 239 — Tillämpningsföreskrifter för tullkodexen — Artikel 905 — Import av jeansbyxor från Förenta staterna — Importtullar — Beslut om att eftergift av nämnda importtullar inte var motiverad — Någon "särskild situation" föreligger inte)

(2015/C 236/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: JAS Jet Air Service France (SARL) (ombud: advokaterna T. Gallois och E. Dereviankine)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros, B.-R. Killmann och C. Soulay)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *JAS Jet Air Service France (SARL) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 102, 7.4.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Nivelles – Belgien) – Charlotte Rosselle mot Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

(Mål C-65/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artikel 11.2 och 11.4 — Offentliganställd som beviljats tjänstledighet av personliga skäl för att ta upp privat anställning — Beslut att neka henne moderskapsersättning med motiveringen att hon, i sin egenskap av privatanställd, inte fullgjort den försäkringsperiod som ger rätt till vissa sociala förmåner)

(2015/C 236/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Charlotte Rosselle

Motpart: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

ytterligare deltagare i rättegången: Institut pour l'égalité des femmes et des hommes (IEFH),

Domslut

Artikel 11.4 andra stycket i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ska tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat nekar en arbetstagare moderskapsersättning med motiveringen att hon – i egenskap av offentliganställd som beviljats tjänstledighet av personliga skäl för att ta upp en privat anställning – inte, inom ramen för denna anställning, har fullgjort den minsta försäkringsperiod som föreskrivs i nationell rätt för att komma i åtnjutande av nämnda moderskapsersättning, även om hon har arbetat under mer än tolv månader omedelbart före den förväntade förlossningstiden.

([1]) EUT C 129, 28.4.2014

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 juni 2015 – Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-161/14) ([1])

(Fördragsbrott — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 98.2 — Punkt 10 i bilaga III — Reducerad mervärdesskattesats på leverans, byggande, renovering och ändring av bostäder som ett led i socialpolitiken — Punkt 10a i bilaga III — Reducerad mervärdesskattesats på renovering och reparation av privata bostäder, dock ej på material som utgör en betydande del av värdet av de tillhandahållna tjänsterna — Nationell lagstiftning enligt vilken en reducerad mervärdesskattesats tillämpas på tillhandahållande av tjänster som rör installation av "energibesparande material" och på leverans av "energibesparande material")

(2015/C 236/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Clausen och C. Soulay)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: L. Christie och M. Holt, assisterade av K. Lasok QC)

Domslut

1) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 98 i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/47, i förening med bilaga III till detsamma, genom att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på tillhandahållande av tjänster som rör installation av "energibesparande material" och på leverans av sådant material, av en person som installerar dessa material i bostäder,*

— *i den mån detta tillhandahållande och denna leverans inte kan anses vara "leverans, byggande, renovering och ändring av bostäder som ett led i socialpolitiken" i den mening som avses i punkt 10 i bilaga III till rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/47/EG av den 5 maj 2009,*

— *i den mån detta tillhandahållande och denna leverans inte ingår i "renovering och reparation av privata bostäder" i den mening som avses i punkt 10a i bilaga III till nämnda direktiv, och*

— *i den mån detta tillhandahållande och denna leverans – även om det ingår i renovering och reparation av privata bostäder i den mening som avses i punkt 10a i bilaga III till direktivet – inbegriper material som utgör en betydande del av värdet av de tillhandahållna tjänsterna.*

2) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 212, 7.7.2014

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mot Teekanne GmbH & Co. KG

(Mål C-195/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2000/13/EG — Märkning och presentation av livsmedel — Artiklarna 2.1 a i och 3.1 led 2 — Märkning som kan vilseleda köparen om ett livsmedels sammansättning — Ingrediensförteckning — Orden "hallon-vanilj-äventyr" och bilder på hallon och vaniljblommor förekommer på förpackningen till en frukttesort som inte innehåller dessa ingredienser)

(2015/C 236/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Motpart: Teekanne GmbH & Co. KG

Domslut

Artiklarna 2.1 a i och 3.1 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 av den 18 juni 2009, ska tolkas så, att de utgör hinder mot att märkningen av ett livsmedel och dess närmare utformning kan ge intrycket, genom hur en viss ingrediens ser ut, beskrivs eller återges visuellt, att livsmedlet innehåller en viss ingrediens, fastän den i själva verket inte ingår och detta endast framgår av ingrediensförteckningen på förpackningen.

(1) EUT C 245, 28.7.2014.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Neamț – Rumänien) – Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD) mot Ministerul Finanțelor Publice

(Mål C-262/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 2.2, 3.1 och 3.6 — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Diskriminering på grund av att en person tillhör en viss socioekonomisk kategori eller på grund av arbetsplatsen — Nationella bestämmelser som under vissa förutsättningen förbjuder kumulering av ålderspension och lön från förvärvsverksamhet inom den offentliga sektorn — Anställningsförhållandet eller tjänsteförhållandet upphör automatiskt)

(2015/C 236/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Neamț

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD)

Svarande: Ministerul Finanțelor Publice

Domslut

Artiklarna 2.2 och 3.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet är inte tillämpliga på nationella bestämmelser, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett anställningsförhållande eller tjänsteförhållande automatiskt upphör för anställda inom den offentliga sektorn som åtnjuter en ålderspension som överstiger den genomsnittliga bruttolönen och som inte inom en viss frist valt att fortsätta anställningsförhållandet eller tjänsteförhållandet.

(1) EUT C 315, 15.9.2014.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Hösta förvaltningsdomstolen – Finland) – förfarande inlett av Folkpensionsanstalten

(Mål C-269/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — artikel 1.4 — Tjänstekoncessioner — Begrepp — Gruppavtal som slutits mellan en social trygghetsmyndighet och en rad taxiföretag vari det föreskrivs ett elektroniskt förfarande för direkt ersättning för försäkringstagares transporter och ett bokningssystem av transportmedel)

(2015/C 236/24)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Folkpensionsanstalten

Domslut

Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, ska tolkas så att ett gruppavtal, liknande det som avses i det nationella målet, kan betraktas som en "tjänstekoncession" i den mening som avses i denna bestämmelse, förutsatt att den upphandlande myndigheten har överlåtit hela eller stora delar av den ekonomiska risk den står, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra med beaktande av samtliga karateristiska egenskaper hos de transaktioner som omfattas av detta gruppavtal.

([1]) EUT C 261, 11.8.2014.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne mot Brasserie Bouquet SA

(Mål C-285/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Direktiv 92/83/EEG — Punktskatter — Öl — Artikel 4 — Oberoende, små bryggerier — Nedsatt punktskattesats — Villkor — Bryggning sker inte på licens — Bryggning enligt en tillverkningsprocess som tillhör tredje man och för vilken denne gett tillstånd — Tillstånd att använda tredje mans varumärken)

(2015/C 236/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne

Motpart: Brasserie Bouquet SA

Domslut

Villkoret i artikel 4.2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker om att ett bryggeri inte får brygga på licens är inte uppfyllt – med avseende på tillämpningen av en nedsatt punktskattesats för öl – om bryggeriet tillverkar egen öl i enlighet med ett avtal varigenom det har rätt att använda tredje mans varumärken och tillverkningsprocess.

(1) EUT C 261, 11.8.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Krefeld – Tyskland) – Jaouad El Majdoub mot CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

(Mål C-322/14) (1)

(Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 23 — Avtal om domstols behörighet — Formkrav — Elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet — Begrepp — Allmänna försäljningsvillkor som kan läsas och skrivas ut med hjälp av en länk som gör att de kan öppnas i ett nytt fönster — Clickwrap-teknik)

(2015/C 236/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Krefeld

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Jaouad El Majdoub

Svarande: CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

Domslut

Artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att tekniken att genom ett "klick" godkänna ett köpeavtals allmänna villkor, såsom är fallet i det nationella målet, varvid avtalet ingås elektroniskt och inbegriper ett avtal om domstols behörighet, ska anses utgöra ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet i den mening som avses i denna bestämmelse, förutsatt att denna teknik gör det möjligt att skriva ut och lagra texten med de aktuella allmänna villkoren innan avtal ingås.

(1) EUT C 315, 15.9.2014.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Nürnberg – Tyskland) – brottmål mot Andreas Wittmann

(Mål C-339/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/126/EG — Ömsesidigt erkännande av körkort — Spärrtid — En medlemsstats utfärdande av ett körkort innan en spärrtid inleds i den medlemsstat där den berörde har sin permanenta bosättningsort — Skäl att i den medlemsstat där den berörde har sin permanenta bosättningsort vägra erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat)

(2015/C 236/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Nürnberg

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Andreas Wittmann

Domslut

Artikel 11.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort ska tolkas så, att en åtgärd genom vilken den medlemsstat där en person har sin permanenta bosättningsort, som inte kan återkalla denne bilförares körkort med anledning av att detta redan blivit föremål för ett beslut om återkallande, förordnar om att ett nytt körkort inte kan utfärdas till denna person under en viss period ska anses utgöra en begränsning, ett omhändertagande eller ett återkallande av körkortet, i den mening som avses i denna bestämmelse, vilket innebär att åtgärden utgör ett hinder för erkännande av giltigheten av varje körkort som utfärdats av en annan medlemsstat före utgången av denna period. Den omständigheten att den dom i vilken det förordnades om denna åtgärd vann laga kraft efter utfärdandet av körkortet i den andra staten saknar betydelse i detta hänseende, eftersom detta körkort erhållits efter det att denna dom meddelades och de omständigheter som motiverade denna åtgärd förelåg när detta körkort utfärdades.

(1) EUT C 372, 20.10.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 maj 2015 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Ministre délégué, chargé du budget mot Marlène Pazdziej

(Mål C-349/14) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier — Artikel 12 andra stycket — Skatt som uppbärs till förmån för lokala myndigheter och som ska erläggas av personer som förfogar över eller har nyttjanderätt till en bostad där — Beloppstak — Social åtgärd — Beaktande av de löner och arvoden som Europeiska unionen utbetalar till sina tjänstemän och övriga anställda)

(2015/C 236/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministre délégué, chargé du budget

Motpart: Marlène Pazdziej

Domslut

Artikel 12 andra stycket i protokollet om Europeiska unionens imm 201504873 unitet och privilegier, som fogats till EU-, EUF- och Euratomfördragen ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser såsom de som är aktuella i det nationella målet enligt vilka de löner och arvoden som Europeiska unionen utbetalar till sina tjänstemän och övriga anställda beaktas för att fastställa beloppstaket för en boendeskatt som ska erläggas till förmån för lokala och regionala myndigheter inför en eventuell nedsättning av denna skatt.

(1) EUT C 372, 20.10.2014.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 5 februari 2015 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard mot Minister Finansów

(Mål C-275/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning av energiprodukter — Direktiv 2003/96/EG — Artikel 2.3 — Direkt effekt — Tillsats till motorbränsle enligt KN-nummer 3811)

(2015/C 236/29)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Motpart: Minister Finansów

Avgörande

1) *Artikel 2.3 andra stycket i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som föreskriver uttag av en annan punktskattesats på tillsatser enligt nummer 3811 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i ändrad lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1031/2008 av den 19 september 2008, än den som tillämpas på det bränsle till vilket det tillsätts.*

2) *Artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/96 ska tolkas så, att bestämmelsen kan åberopas av en enskild gentemot den behöriga nationella myndigheten inom ramen för en tvist vid nationella domstolar angående frågan huruvida den nationella lagstiftningen som strider mot denna bestämmelse inte ska tillämpas.*

([1]) EUT C 171, 26.05.2015.

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 4 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgien) – Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat

(Mål C-578/14) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Inkomstskatt för juridiska personer — Direktiv 90/435/EEG — Artiklarna 1.2 och 4.2 — Moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater — Gemensamt beskattningssystem — Avdragsrätt för moderbolagets skattepliktiga vinst — Den faktiska och rättsliga bakgrunden till det nationella målet — Skälen till varför det är nödvändigt att tolkningsfrågan besvaras — Tillräckliga precisioner saknas — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2015/C 236/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Argenta Spaarbank NV

Motpart: Belgische Staat

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som gavs in av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) genom beslut av den 28 november 2014 ska avvisas.

(1) EUT C 81, 9.3.2015.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 mars 2015 – Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten mot N

(Mål C-150/15)

(2015/C 236/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten

Motpart: N

Ytterligare deltagare i rättegången: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 9.1 a jämförd med artikel 10.1 b i direktiv 2011/95/EU (1) tolkas så

   a) att det kan antas föreligga en allvarlig överträdelse av religionsfriheten som garanteras i artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 9.1 i Europakonventionen och således förföljelse enligt artikel 9.1 a i direktivet, för det fall religiösa handlingar eller handlande som är påbjudet genom någon trosriktning till vilken sökanden aktivt bekänner sig och som utgör en central beståndsdel av denna eller på vilken sökandens religiösa övertygelse grundas i den meningen att den är särskilt viktig för dennes religiösa identitet, är straffsanktionerade i det aktuella ursprungslandet,

   eller

   b) krävs det att en sökande som aktivt bekänner sig till en viss trosriktning dessutom visar att de religiösa handlingar eller handlande som är påbjudet som central beståndsdel av denna trosriktning som i sökandens ursprungsland utgör en straffsanktionerad troshandling är ”särskilt viktig” för honom för att bevara sin religiösa identitet och i detta avseende är ”nödvändiga”?

2. Ska artikel 9.3 jämförd med artikel 2 d i direktiv 2011/95/EU tolkas så

att fastställandet av en välgrundad fruktan för förföljelse och en verklig risk ("real risk") för förföljelse av en av de aktörer som nämns i artikel 6 i direktiv 2011/95/EU eller att utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,

med avseende på religiösa handlingar eller handlande som är påbjudet genom någon trosriktning till vilken sökanden aktivt bekänner sig och som utgör en central beståndsdel av denna eller på vilken sökandens religiösa övertygelse **[Orig. s. 3]** grundas i den mening att den är särskilt viktig för dennes religiösa identitet och som är straffsanktionerad i dennes ursprungsland,

a) kräver en utvärderande jämförelse genom att antalet anhängare av sökandens trosinriktning som utövar sin tro trots förbud ska jämföras med antalet faktiska fall av förföljelse avseende denna trosinriktning i sökandens ursprungsland, medräknat eventuellt rådande osäkerhet och oförutsebarhet i den statliga lagföringspraxisen

eller

b) är det tillräckligt om det kan visas att bestämmelser som straffsanktionerar religiösa handlingar eller handlande – som är påbjudet genom någon trosriktning till vilken sökanden aktivt bekänner sig och som utgör en central beståndsdel av denna eller på vilken sökandens religiösa övertygelse grundas i den meningen att den är särskilt viktig för dennes religiösa identitet – faktiskt tillämpas i ursprungslandets lagföringspraxis?

3. Är en nationell processrättslig bestämmelse enligt vilken föreskrivs att den domstol som är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna är bunden av den högre instansens rättsliga bedömning (här: 144 § stycke 6 i förvaltningsprocesslagen (Verwaltungsgerichtsordnung, nedan kallad VwGO)) förenlig med principen om unionsrättens företräde om den domstol som är behörig att fastställa de faktiska omständigheterna skulle vilja tolka en unionsrättslig bestämmelse annorlunda än den högre instansen, men genom den enligt nationell rätt föreskrivna skyldigheten att tillämpa den högre instansens rättsliga bedömning till och med efter genomförandet av ett förfarande för förhandsavgörande enligt artikel 267 andra stycket FEUF hindras från att företa en sådan tolkning av unionsrätten?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, EUT. L 337, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 april 2015 – GE Healthcare GmbH mot Hauptzollamt Düsseldorf

(Mål C-173/15)

(2015/C 236/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GE Healthcare GmbH

Motpart: Hauptzollamt Düsseldorf

Tolkningsfrågor

1) Kan royalties och licensavgifter i den mening som avses i artikel 32.1 c i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (1) om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (tullkodexen) räknas in i tullvärdet, trots att det varken vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller vid den tidpunkt som är relevant för tullskuldens uppkomst, vilken i detta fall följer av artiklarna 201.2 och 214.1 i tullkodexen, framgår att royalties eller licensavgifter uppkommit?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: Kan royalties och licensavgifter för varumärken i den mening som avses i artikel 32.1 c i tullkodexen avse de importerade varorna, trots att de även betalas för tjänster och för användning av huvudbeståndsdelen i namnet på den gemensamma koncernen?

3) För det fall fråga 2 besvaras jakande: Kan royalties och licensavgifter för varumärken i den mening som avses i artikel 32.1 c i tullkodexen vara ett villkor för försäljningen av de importerade varorna för export till gemenskapen i den mening som avses i artikel 32.5 b i tullkodexen, trots att det är ett företag som är närstående till säljaren och köparen som kräver betalning och betalningen redan har erlagts?

4) För det fall fråga 3 besvaras jakande och om royaltybeloppen och licensavgifterna, såsom i förevarande fall, delvis avser de importerade varorna och delvis de tjänster som utförts efter importen: Medför den lämpliga fördelning som endast görs på grundval av objektiva och beräkningsbara uppgifter och som nämns i artikel 158.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([2]) av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (tillämpningsförordningen) och i den förklarande anmärkningen till artikel 32.2 i tullkodexen i bilaga 23 i tillämpningsförordningen att enbart ett tullvärde enligt artikel 29 i tullkodexen får ändras eller är, för det fall att ett tullvärde inte kan fastställas enligt artikel 29 i tullkodexen, vid fastställandet av ett tullvärde som ska bestämmas enligt artikel 31 i tullkodexen den fördelning som föreskrivs i artikel 158.3 i tillämpningsförordningen möjlig, såvida dessa kostnader i annat fall inte kan beaktas?

([1]) EUT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.
([2]) EUT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 20 april 2015 – Taser International Inc. mot SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

(Mål C-175/15)

(2015/C 236/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Taser International Inc.

Svarande: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Tolkningsfrågor

Ska artikel 24 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ([1]) tolkas så att uttrycket ”[u]töver den behörighet som en domstol i en medlemsstat har enligt andra bestämmelser i denna förordning” även inbegriper det fall där parterna i ett avtal om överlåtelse av de rättigheter som är knutna till ett i en medlemsstat registrerat varumärke klart och otvetydigt har avtalat om att domstolarna i en stat som inte är medlem av Europeiska unionen och där sökanden har hemvist (säte) ska vara behöriga att pröva talan angående fullgörande av avtalsförpliktelser medan sökanden har väckt talan vid en domstol i en medlemsstat där svaranden har hemvist (säte)?

Om frågan besvaras jakande:

Ska artikel 23.5 i ovannämnda förordning tolkas så att den inte hänvisar till en prorogationsklausul till förmån för en stat som inte är medlem av Europeiska unionen, vilket medför att den domstol som handlägger målet enligt artikel 2 i förordningen ska fastställa behörigheten mot bakgrund av internationellt privaträttsliga bestämmelser i den egna nationella lagen?

Kan en domstolstvist angående verkställighet av förpliktelsen att överlåta de rättigheter som är knutna till ett i en medlemsstat registrerat varumärke och nämnda förpliktelse härleds från ett avtal som har ingåtts av parterna i samma tvist anses gälla rättigheter "för vilka krävs deposition eller registrering" i enlighet med artikel 22 led 4 i förordningen, eftersom överlåtelsen av de rättigheter som är knutna till ett varumärke enligt lagstiftningen i den stat där varumärket är registrerat ska antecknas i Varumärkesregistret och offentliggöras i den officiella tidningen för industriell äganderätt?

Om frågan besvaras nekande, utgör då artikel 24 i förordningen hinder för att den domstol som handlägger målet enligt artikel 2 i förordningen i en situation såsom den som beskrivs i föregående tolkningsfråga slår fast att domstolen inte är behörig att pröva talan i sak, även om svaranden har inställt sig i nämnda domstol, inklusive i sista instans, utan att framställa invändning mot domstolens behörighet?

(1) EUT L 12 s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 23 april 2015 – Florentina Martínez Andrés mot Servicio Vasco de Salud

(Mål C-184/15)

(2015/C 236/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Florentina Martínez Andrés

Motpart: Servicio Vasco de Salud

Tolkningsfrågor

1) Ska klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (1) tolkas på så sätt att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning enligt vilken det, i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt, generellt sett, såvitt avser tillfälligt anställda enligt tjänsteföreskrifterna som omfattas av kategorin extraanställda och till skillnad från vad som gäller i en motsvarande situation för dem som är kontraktsanställda hos administrationen, inte ges någon rätt till ett bibehållet anställningsförhållande såsom icke-fast tillsvidareanställda arbetstagare, det vill säga en rätt att inneha en tjänst tillfälligt till dess att tjänsten tillsätts på ett lagenligt sätt eller dras in enligt ett i lag eller annan författning föreskrivet förfarande?

2) För det fall att den första frågan besvaras nekande, ska likvärdighetsprincipen tolkas på så sätt att den nationella domstolen kan betrakta båda situationerna – situationen för dem som har ingått ett visstidsanställningskontrakt med administrationen och situationen för tillfälligt anställda enligt tjänsteföreskrifterna som omfattas av kategorin extraanställda – som likartade i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt eller ska nationella domstolen, bortsett från att det är fråga om samma arbetsgivare, att arbetsuppgifterna är identiska eller liknar varandra och att anställningskontraktet är tidsbegränsat, beakta andra omständigheter vid bedömningen av om situationerna är likartade såsom exempelvis arbets- eller tjänsteförhållandets särskilda natur eller administrationens rätt att själv organisera sitt arbete, som motiverar att nämnda situationer behandlas olika?

([1]) Bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999, EGT L 175, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 24 april 2015 – T. D. Rease och P. Wullems mot College bescherming persoonsgegevens

(Mål C-192/15)

(2015/C 236/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: T.D. Rease, P. Wullems

Motpart: College bescherming persoonsgegevens

Tolkningsfrågor

1) Om en registeransvarig – i den mening som avses i artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281) – som är etablerad utanför EU ger ett säkerhetsföretag som är etablerat inom EU i uppdrag att använda utrustning för att behandla personuppgifter på en medlemsstats territorium, ska detta i så fall anses utgöra sådan användning av utrustning som avses i artikel 4.1 c i direktivet?

2) Får nationella myndigheter med stöd av … direktiv 95/46/EG …, särskilt artikel 28.3 och 28.4, med beaktande av syftet med detta direktiv, vid säkerställandet av det skydd för enskilda personer som anges i direktivet genom tillsynsmyndigheten fastställa kriterier som medför att kontrollen av efterlevnaden av lagstiftningen inte genomförs vid klagomål rörande överträdelse av direktivet som inges av endast en enskild person eller en liten grupp personer?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 29 april 2015 – Juan Carlos Castrejana López mot Ayuntamiento de Vitoria

(Mål C-197/15)

(2015/C 236/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Juan Carlos Castrejana López

Motpart: Ayuntamiento de Vitoria

Tolkningsfrågor

1) Ska klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ([1]) tolkas på så sätt att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning enligt vilken det, i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt, generellt sett, såvitt avser tillfälligt anställda tjänstemän och till skillnad från vad som gäller i en motsvarande situation för dem som är kontraktsanställda hos administrationen, inte ges någon rätt till ett bibehållet anställningsförhållande såsom icke-fast tillsvidareanställda arbetstagare, det vill säga en rätt att inneha en tjänst tillfälligt till dess att tjänsten tillsätts på ett lagenligt sätt eller dras in enligt ett i lag eller annan författning föreskrivet förfarande?

2) För det fall att den första frågan besvaras nekande, ska likvärdighetsprincipen tolkas på så sätt att den nationella domstolen kan betrakta båda situationerna – situationen för dem som har ingått ett visstidsanställningskontrakt med administrationen och situationen för tillfälligt anställda tjänstemän – som likartade i fall av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt eller ska nationella domstolen, bortsett från att det är fråga om samma arbetsgivare, att arbetsuppgifterna är identiska eller liknar varandra och att anställningskontraktet är tidsbegränsat, beakta andra omständigheter vid bedömningen av om situationerna är likartade såsom exempelvis arbetsavtals- eller tjänsteförhållandets särskilda natur eller administrationens rätt att själv organisera sitt arbete, som motiverar att nämnda situationer behandlas olika?

3) För det fall att de två första frågorna besvaras nekande, ska effektivitetsprincipen tolkas på så sätt att frågan om den sanktionsåtgärd som ska tillämpas i fall av missbruk ska tas upp och avgöras inom ramen för samma förfarande som det i vilket förekomsten av missbruk genom användande av visstidsanställningskontrakt fastställs, varvid parterna ges möjlighet att framställa yrkanden, framföra argument och förebringa sådan bevisning som de finner lämpliga, eller ska det tvärtom anses vara förenligt med effektivitetsprincipen att avgöra frågan inom ramen för ett nytt administrativt förfarande eller i förekommande fall ett rättsligt förfarande?

([1]) Bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999. EGT L 175, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Kúria (Ungern) den 5 maj 2015 – Stock '94 Szolgáltató Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Mål C-208/15)

(2015/C 236/37)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Tolkningsfrågor

1) Ska artiklarna 1.2, 2.1 a och c, 14.1, 24.1, 73, 78 b och 135.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG ([1]) av den 28 november 2006 (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) tolkas så, att leverans av varor och beviljande av ett lån som sker med stöd av ett avtal som har ingåtts mellan en ”integrerare” (*integrátori*) och en ”integrerad part” (*integrált*) utgör transaktioner som är självständiga (*distinct and independent*) i mervärdesskattehänseende, eller så att det föreligger en enda (*single*) transaktion för vilken beskattningsunderlaget förutom ersättningen för de levererade varorna även omfattar låneräntan?

2) För det fall den sistnämnda tolkningen är förenlig med mervärdesskattedirektivet, kan då mervärdesskattedirektivet, med avseende på den enda (*single*) transaktion som omfattar leveransen av mervärdesskattepliktiga varor och tillhandahållandet av mervärdesskattefria tjänster, tolkas så att transaktionen utgör ett undantag från principen om generell skattskyldighet för mervärdesskatt? Om så är fallet, vilka kriterier ska då vara uppfyllda?

3) Påverkar det svaret på föregående frågor, och i så fall i vilken utsträckning, att integreraren kan utföra nya tjänster i enlighet med avtalet till den integrerade partens förmån och på dennes förfrågan, eller kan köpa de jordbruksprodukter som har framställts av den integrerade parten?

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 6 maj 2015 av Republiken Polen av den dom som Tribunalen meddelade den 25 februari 2015 i mål T-257/13, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen

(Mål C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den som Europeiska unionens tribunal meddelade den 25 februari 2015 i mål T-257/13, Republiken Polen mot kommissionen i dess helhet,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2013/123/EU av den 26 februari 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ([1]), i de delar som i detta beslut betalningar på 28 763 238,60 EUR och 5 688 440,96 EUR som Republiken Polens behöriga organ har verkställt undantas från EU-finansering, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har med sitt överklagande av tribunalens dom gjort gällande att artikel 11.1 i förordning nr 1257/1999 och artikel 23.2 i förordning nr 1698/2005 har tolkats felaktigt. Felet består i antagandet att stöd för förtidspensionering kräver att den person som överlåter ett jordbruksföretag bedriver kommersiell jordbruksverksamhet, medan det framgår av dessa bestämmelser att det finns ett krav på att jordbruksverksamhet ska ha bedrivits i 10 år (med eller utan kommersiellt syfte) före den tidpunkt då jordbruksföretaget överläts samt ett förbud mot att överlåtaren utövar kommersiell jordbruksverksamhet efter att nämnda företag har överlåtits.

Republiken Polen anser inte att det framgår något krav i unionsrätten att jordbruksföretaget ska ha haft ett kommersiellt syfte före överlåtelsen. Enligt artikel 11.1 i förordning nr 1257/1999 och artikel 23.3 i förordning nr 1698/2005 kan kravet på att jordbruksverksamhet ska ha bedrivits under 10 år såväl omfatta verksamhet med ett kommersiellt syfte som verksamhet som inte har detta föremål. Dessutom är det enligt dessa bestämmelser förbjudet att överlåtaren utövar kommersiell jordbruksverksamhet efter att nämnda företag har överlåtits.

([1]) EUT L 67, s. 20

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 11 maj 2015 – Vasilka Ivanova Gogova mot Ilia Dimitrov Iliev

(Mål C-215/15)

(2015/C 236/39)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vasilka Ivanova Gogova

Motpart: Ilia Dimitrov Iliev

Tolkningsfrågor

1. Utgör den lagstadgade möjligheten för en allmän domstol att avgöra en tvist i vilken föräldrarna tvistar om barnets utresa till utlandet och utfärdandet av identitetshandlingar, och det i den materiella rätt som är tillämplig föreskrivs att föräldrarättigheterna avseende barnet ska utövas gemensamt, ett förfarande om "'tillerkännande, utövande, delegering, upphörande eller begränsande av föräldraansvar" i den mening som avses i artikel 1.1 b jämförd med artikel 2 punkt 7 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ([1]) av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar på vilket artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003 är tillämpligt?

2. Föreligger skäl som motiverar internationell behörighet i civilrättsliga tvister avseende föräldraansvar när avgörandet ersätter en rättslig omständighet som är av betydelse för det barn som det administrativa förfarandet avser och det i den tillämpliga rätten föreskrivs att förfarandet ska genomföras i en viss medlemsstat i Europeiska unionen?

3. Ska ett avtal om domstols behörighet enligt artikel 12.1 b i förordning nr 2201/2003 presumeras föreligga när motpartens ombud inte har inväntt mot domstolens behörighet, men ombudet inte har befullmäktigats utan utsetts av rätten, till följd av svårigheter med att underrätta motparten, för att denne ska kunna delta i förfarandet personligen eller genom ett befullmäktigat ombud?

(1) EUT L 338, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 22 maj 2015 – Minister for Justice and Equality mot Francis Lanigan

(Mål C-237/15)

(2015/C 236/40)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Minister for Justice and Equality

Motpart: Francis Lanigan

Tolkningsfrågor

1) Vad blir följden av underlåtelse att iaktta de tidsfrister som föreskrivs i artikel 17 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF) (1) jämförd med artikel 15 i nämnda rambeslut?

2) Medför underlåtelse att iaktta de tidsfrister som föreskrivs i artikel 17 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF) rättigheter för en person som har hållits i häkte i avvaktan på beslut om överlämnande under en längre period än den som anges i rambeslutet?

(1) EUT L 190, s. 1

Överklagande ingett den 27 maj 2015 av Land Hessen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 mars 2015 i mål T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-242/15 P)

(2015/C 236/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Land Hessen (ombud: U. Soltész, A. Richter, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom (första avdelningen) av den 17 mars 2015 i mål T-89/09 i den del kommissionens beslut K (2008)6017 slutlig av den 21 oktober 2008, statligt stöd N 512/2007 – Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH ogiltigförklarades,

— ogilla talan i sin helhet,

— förplikta Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG att ersätta klagandens rättegångskostnader i förfarandena vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört sammanlagt fyra grunder till stöd för överklagandet:

1. I den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte beakta kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning. Fastställandet av den andel av garantierna som utgör stöd är en mycket komplex fråga för vars bedömning kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Inom ramen för kommissionens mångåriga beslutspraxis har kommissionen utövat detta utrymme för skönsmässig bedömning genom att anse att stödinslaget uppgår till 0,5 procent av garantibeloppet. Det förhållandet att kommissionen senare offentliggjort ett meddelande från år 2000 om garantier ändrar inte detta förhållande.

2. Vidare har tribunalen inte beaktat (andra grunden) att begreppet statligt stöd i artikel 107 FEUF utgör ett objektiv begrepp som inte kan påverkas av kommissionens godkännande. Detta gäller särskilt beträffande de minimis-stöd, eftersom dessa inte omfattas av artikel 107 FEUF och med säkerhet således inte kan bli föremål för ett godkännandebeslut från kommissionen.

3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen. Vid beräkningen av stödinslaget i garantierna, vilka beviljats i enlighet med godkända och icke godkända stödbestämmelser, är det fråga om lika situationer, vilka inte utan en objektiv motivering får behandlas olika. Tribunalen har vidare gjort en felaktig rättstillämpning när den vid tillämpningen av metoden att bedöma stödinslaget till 0,5 procent av garantibeloppet, göra en åtskillnad mellan garantier som beviljats före att och efter offentliggörandet av 2000 års meddelande om garantier. I förevarande fall är emellertid kommissionens praxis gentemot Tyskland mer specifik än det allmänna meddelandet från år 2000 om garantier, och den i målet omtvistade beräkningsmetoden skulle i förevarande fall dessutom även vara tillåten om det skulle vara nödvändigt att bedöma metoden mot bakgrund av kriterierna i 2000 års meddelande om garantier.

4. I den fjärde grunden har klaganden slutligen gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning i samband med bedömningen mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar. Landes Hessens berättigade förväntningar är skyddsvärda på grund av att kommissionen i sin mångåriga beslutspraxis har godtagit och dessutom uttryckligen i skrivelsen från år 1998 bekräftat metoden att bedöma stödinslaget till 0,5 procent av garantibeloppet. Dessutom har kommissionen under förfarandet för en fördjupad prövning av de riktlinjer om garantier som beviljas av Landes Hessen, inte framfört några invändningar mot metoden att bedöma stödinslaget till 0,5 procent av garantibeloppet.

Överklagande ingett den 28 maj 2015 av Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 mars 2015 i mål T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (ombud: J. Heithecker, J. Ylinen, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Land Hessen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara punkt 2 i artikeldelen i den överklagade domen i den del den tredje grunden angående investeringsbidraget och försäljningen av en statlig fastighet inte godtas,

— ogiltigförklara punkterna 3–5 i artikeldelen i den överklagade domen,

— förplikta kommissionen och Land Hessen att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet.

Klaganden har vidare vidhållit sina yrkanden från första instans och har därvid yrkat att domstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008)6017 slutlig av den 21 oktober 2008, statligt stöd N 512/2007 – Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH, i den del det fastställs att det anmälda regionala stödet utgör ett befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b ii i förordning (EG) nr 659/1999,

— ogiltigförklarar kommissionens beslut K(2008)6017 slutlig av den 21 oktober 2008, statligt stöd N 512/2007 – Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH, i den del det fastställs att försäljningen av en statlig fastighet inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader i första instans.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser villkoren på vilka kommissionen, inom ramen för ett klagomål rörande statligt stöd, kan underkänna argument som anförts av en direkt konkurrent till stödmottagaren utan att inleda det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 108.2 FEUF.

Enligt klaganden borde tribunalen ha bifallit talan på den tredje grunden, i vilken det gjordes gällande att kommissionen underlåtit att inleda det formella granskningsförfarandet, inte enbart, såsom tribunalen gjorde beträffande beviljandet av det kritiserade garantierna, utan även beträffande övriga kritiserade stödåtgärder, investeringsbidraget och försäljningen av en statlig fastighet.

Klagandena har anfört nedanstående fem grunder till stöd för överklagandet:

1. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning angående investeringsbidraget genom att konstaterat att beslutet av den 6 december 2007 inte var relevant för prövningen av den tredje grunden, med hänsyn till att kommissionen, trots att det gjorts en noggrann prövning under det administrativa förfarandet, inte kunde känna till förekomsten av detta bidrag och detta beslut dessutom inte hade kunnat inverka på resultatet av kommissionens prövning.

2. Tribunalen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och flera fall av felaktig rättstillämpning när den konstaterade att expertutlåtandet angående värdet på den statliga fastighet som sålts till stödmottagaren innehöll uppgifter om att de byggnader som var belägna på fastigheten inte hade något värde.

3. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att kommissionen under det administrativa förfarandet hade gjort en riktig bedömning när den antog att beloppet på 1 400 000 euro, som drogs av från det försäljningspris som fastställts av experten, motsvarade marknadspriset för rivning av samtliga byggnader belägna på den del av fastigheten som sålts till stödmottagaren.

4. Tribunalen har gjort flera fall av felaktig rättstillämpning i samband med bedömningen av artikel 4.6 i försäljningsavtalet för fastigheten, där det angavs att stödmottagaren ska riva samtliga byggnader som är belägna på fastigheten och ska göra återbetalningar till säljaren för det fall, under de tio år som följer på överlåtelsen av fastigheten, rivningen inte har genomförts eller inte fullständigt har genomförts eller om marknadspriset för rivningen visar sig vara lägre än det belopp på 1 400 000 euro som tidigare angetts.

5. Det var fel av tribunalen att förplikta klaganden att ersätta en del av rättegångskostnaderna, eftersom det fanns grund för talan beträffande tre av de fem stödåtgärder som kritiserats och klaganden hade anmält de övriga två stödåtgärderna enbart på grund av att varken de handlingar som överlämnats till klaganden under det administrativa förfarandet eller kommissionens beslut innehöll några detaljerade uppgifter angående dessa stödåtgärder.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Pensa Pharma mot harmoniseringsbyrån – Ferring och Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA och pensa)

(Förenade målen T-544/12 och T-546/12) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket PENSA PHARMA och gemenskapsfigurmärket pensa — De äldre nationella och Beneluxordmärkena PENTASA — Uttryckligt samtycke till registrering av gemenskapsvarumärket före ansökan om ogiltighet — Artikel 53.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och artikel 53.1 a i förordning nr 207/2009)

(2015/C 236/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pensa Pharma (Valencia, Spanien) (ombud: advokaterna M. Esteve Sanz, M. González Gordon och R. Kunze)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos och J. Crespo Carrillo)

Motparter vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Ferring BV (Hoofddorp, Nederländerna) och Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Köpenhamn, Danmark) (ombud: inledningsvis I. Fowler, solicitor, advokaterna A. Renck, V. von Bomhard och D. Slopek, därefter I. Fowler, A. Renck, V. von Bomhard och advokaten J. Fuhrmann, och slutligen I. Fowler och J. Fuhrmann)

Saken

Talan mot de beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 1 oktober 2012 (ärenden R 1883/2011-5 och R 1884/2011-5) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Ferring BV och Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S, å ena sidan, och Pensa Pharma SA, å andra sidan.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Pensa Pharma, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 55, 23.2.2013.

Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Stayer Ibérica mot harmoniseringsbyrån – Korporaciya ”Masternet” (STAYER)

(Mål T-254/13) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsfigurmärke STAYER — Äldre internationellt ordmärke STAYER — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning nr 207/2009)

(2015/C 236/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien) (ombud: advokaten S. Rizzo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: ZAO Korporaciya "Masternet" (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten N. Bürglen)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 4 mars 2013 (ärende R 2196/2011-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan ZAO Korporaciya "Masternet" och Stayer Ibérica, SA.

Domslut

1) *Beslutet av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) av den 4 mars 2013 (ärende R 2196/2011-2) ogiltigförklaras i den mån där gemenskapsfigurmärket STAYER där förklarades ogiltigt för "maskindelar med diamantverktyg för skärning, fräsning och polering; skär och skivor för skärning för industrin avseende marmor, granit, sten, sandsten, golvplattor, tegelrött, tegel, betong, makadam, och i allmänhet skärverktyg som maskindelar av dem ingående i klass 7", som omfattas av klass 7, och "slipverktyg (handdrivna) (slipskivor)", som omfattas av klass 8.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Harmoniseringsbyrån, Stayer Ibérica, SA och ZAO Korporaciya "Masternet" ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 207, 20.7.2013.

Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mot ECB

(Mål T-376/13) ([1])

(Tillgång till handlingar — Beslut 2004/258/EG — Utbytesavtal av den 15 februari 2012 mellan Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet — Bilagorna A och B — Delvis avslag på ansökan om tillgång — Allmänt samhällsintresse — Unionens och en medlemsstats penningpolitik — ECB:s och de nationella centralbankerna i Eurosystemets interna finanser — Det finansiella systemets stabilitet i unionen)

(2015/C 236/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Hoepner och D. Unrau)

Svarande: Eurpeiska centrlabanken (ECB) (ombud: A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc och K. Laurinavičius, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann och P. Gey)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 22 maj 2013, vilket delgavs sökanden genom en skrivelse från ECB:s ordförande, om delvis avslag på en ansökan om tillgång till bilagorna A och B till "Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein" (utbytesavtal av den 15 februari 2012 mellan Republiken Grekland, ECB och de nationella centralbankerna i Eurosystemet som anges däri).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 260, 7.9.2013.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Bora Creations mot harmoniseringsbyrån – Beauté prestige international (essence)

(Mål T-448/13) (1)

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket essence — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga saknas)

(2015/C 236/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bora Creations, SL (Ceuta, Spanien) (ombud: advokaterna R. Lange, G. Hild och C. Pape)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Beauté prestige international (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna T. de Haan och P. Péters)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd den 6 juni 2013 (ärende R 1085/2012-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Beauté prestige international och Bora Creations, SL.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Bora Creations, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 304, 19.10.2013.

Tribunalens dom av den 10 juni 2015 – AgriCapital mot harmoniseringsbyrån – agri.capital (AGRI. CAPITAL)

(Mål T-514/13) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AGRI.CAPITAL — De äldre gemenskapsordmärkena AgriCapital och AGRICAPITAL — Relativt registreringshinder — Tjänsterna är inte av liknande slag — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2015/C 236/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AgriCapital Corp. (New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna P. Meyer och M. Gramsch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Geroulakos)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: agri.capital GmbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaten A. Nordemann-Schiffel)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 10 juli 2013 (ärende R 2236/2012-2) om ett invändningsförfarande mellan AgriCapital Corp. och agri.capital GmbH.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *AgriCapital Corp. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 352, 30.11.2013.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Giovanni Cosmetics mot harmoniseringsbyrån – Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)

(Mål T-559/13) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket GIOVANNI GALLI — Det äldre gemenskapsordmärket GIOVANNI — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk saknas — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmågan hos ett för- respektive efternamn)

(2015/C 236/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna J. van den Berg och M. Meddens-Bakker)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: M. Rajh)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lissabon, Portugal)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 13 augusti 2013 (ärende R 1189/2012-2) om ett invändningsförfarande mellan Giovanni Cosmetics, Inc. och Vasconcelos & Gonçalves, SA,

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Giovanni Cosmetics, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 24, 25.1.2014.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Luxembourg Pamol (Cyprus) och Luxembourg Industries mot kommissionen

(Mål T-578/13) (1)

(Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Offentliggörande av handlingar avseende upptagandet av ett verksamt ämne — Avslag på ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter — Svaranden kan inte hållas ansvarig för den angripna rättsakten — Avvisning)

(2015/C 236/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nicosia, Cypern); och Luxembourg Industries Ltd (Tel-Aviv, Israel) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. van Maldegem)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. von Rintelen och P. Ondrůšek)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut, delgivet genom skrivelse från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) av den 8 oktober 2013, att offentliggöra vissa uppgifter i handlingar för vilka sökandenas ansökt om konfidentiell behandling.

Domslut

1) *Talan avvisas.*

2) *Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd och Luxembourg Industries Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

(1) EUT C 45, 15.2.2014.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Levi Strauss mot harmoniseringsbyrån – L&O Hunting Group (101)

(Mål T-604/13) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket 101 — Det äldre gemenskapsordmärket 501 — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2015/C 236/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Levi Strauss (New Castle, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis V. von Bomhard och J. Schmitt, därefter V. von Bomhard, advokater)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: L&O Hunting Group GmbH (Isny im Allgäu, Tyskland) (ombud: K. Kuck, K. Landes och G. Müllejans, advokater)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 6 september 2013 (ärende R 1538/2012-2) om ett invändningsförfarande mellan Levi Strauss & Co. och L&O Hunting Group GmbH.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 6 september 2013 (ärende R 1538/2012-2) om ett invändningsförfarande mellan Levi Strauss & Co. och L&O Hunting Group GmbH ogiltigförklaras.*

2) *Harmoniseringsbyrån och L&O Hunting Group ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kostnaderna för Levi Strauss & Co.*

([1]) EUT C 24, 25.1.2014.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – BP mot FRA

(Mål T-658/13 P) ([1])

(Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställd — Anställda vid Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter — Beslut att inte förnya ett tidsbestämt anställningskontrakt så att det gäller tills vidare — Rätten att yttra sig — Omplacering till en annan tjänst under den tid som återstår av anställningskontraktet — Bedömning av de faktiska omständigheterna — Missuppfattning av bevisning — Motiveringsskyldighet)

(2015/C 236/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: BP (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche)

Övrig part i målet: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) (ombud: M. Kjærum, biträdd av advokaten de B. Wägenbaur)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 30 september 2013, BP/FRA (F-38/12, REUFP, EU:F:2013:138) med yrkande om upphävande av nämnda dom.

Domslut

1) *Den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) den 30 september 2013, BP/FRA (F-38/12, REUFP, EU:F:2013:138), upphävs i den del som personaldomstolen därigenom ogillade den talan som väckts mot Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters (FRA) beslut, i en skrivelse av den 27 februari 2012, att inte förnya BP:s avtal om anställning som kontraktsanställd.*

2) *FRA:s beslut, i en skrivelse av den 27 februari 2012, att inte förnya BP:s avtal om anställning som kontraktsanställd, ogiltigförklaras.*

3) *Överklagandet ogillas i övrigt.*

4) *BP och FRA ska bära sina rättegångskostnader såväl i målet vid personaldomstolen som i förevarande mål.*

(1) EUT C 61, 1.3.2014.

Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Bora Creations mot harmoniseringsbyrån (gel nails at home)

(Mål T-140/14) (1)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket gel nails at home — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2015/C 236/52)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bora Creations, SL (Ceuta, Spanien) (ombud: advokaterna R. Lange, G. Hild och E. Schalast)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Poch)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 5 december 2013 (ärende R 450/2013-1) om registrering som gemenskapsvarumärke av ordkännetecknet gel nails at home.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Bora Creations, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 135, 5.5.2014.

Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Deluxe Laboratoires mot harmoniseringsbyrån (deluxe)

(Mål T-222/14) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärke innehållande ordet deluxe — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning föreligger inte — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009)

(2015/C 236/53)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Deluxe Laboratoires, inc. (Burbank, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaten S. Serrat Viñas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: S. Palmero Cabezas)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 22 januari 2014 (ärende R 1250/2013-2) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärke innehållande ordet deluxe

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 22 januari 2014 (ärende R 1250/2013-2) ogiltigförklaras.*

2) *Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 175, 10.6.2014.

Tribunalens dom av den 3 juni 2015 – Lithomex mot harmoniseringsbyrån – Glaubrecht Stingel (LITHOFIX)

(Mål T-273/14) ([1])

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket LITHOFIX — Äldre nationella och internationella ordmärken LITHOFIN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Varuslagslikhet — Skyldighet att bedöma i förhållande till samtliga varor som omfattas av det äldre varumärket föreligger inte — Artiklarna 8.1 b och 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009)

(2015/C 236/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lithomex ApS (Langeskov, Danmark) (ombud: advokaten L. Ullmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG (Wendlingen, Tyskland) (ombud: advokaten T. Krüger,)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns femte överklagandenämnd den 17 februari 2014 (ärende 2280/2012-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG och Lithomex ApS.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Lithomex ApS ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 253, 4.8.2014.

Tribunalens dom av den 9 juni 2015 – Navarro mot kommissionen

(Mål T-556/14 P) (1)

(Överklagande — Personalmål — Kontraktsanställda — Rekrytering — Inbjudan att anmäla intresse — Erfordrade minimikvalifikationer — Beslut att inte anställa — Åsidosättande av artikel 116.2 i personaldomstolens rättegångsregler — Felaktig rättstillämpning — Missuppfattning av de faktiska omständigheterna)

(2015/C 236/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Victor Navarro (Sterrebeek, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Blot)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) meddelade den 21 maj 2014, Navarro/kommissionen (F-46/13, REUP, EU:F:2014:104), med yrkande om upphävande av denna dom.

Domslut

1) *Överklagandet avvisas.*

2) *Victor Navarro ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 351, 6.10.2014.

Tribunalens dom av den 4 juni 2015 – Yoo Holdings mot harmoniseringsbyrån – Eckes-Granini Group (YOO)

(Mål T-562/14) ([1])

("Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket YOO — Det äldre nationella och internationella ordmärket YOO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009")

(2015/C 236/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yoo Holdings Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten D. Farnsworth)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland) (ombud: advokaten W. Berlit)

Saken

Talan mot det beslut som harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd meddelade den 29 april 2014 (ärende R 762/2013-2) om ett invändningsförfarande mellan Eckes-Granini Group GmbH och Yoo Holdings Ltd.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Yoo Holdings Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 351, 6.10.2014.

Talan väckt den 10 april 2015 – Mabrouk mot rådet

(Mål T-175/15)

(2015/C 236/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mabrouk Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisien) (ombud: advokaterna J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard och N. Boulay samt S. Crosby, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/157 (EUT 2015 L 26/29) av den 30 januari 2015 om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien (EUT 2011 L 28/62), varigenom restriktiva åtgärder i form av frysning av tillgångar i EU har antagits, i den mån detta beslut gäller sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Förfarandet avseende sökanden kan på grund av dess karaktär, innehåll och varaktighet inte utgöra tillräcklig grund för rådet att anta det angripna beslutet.

2. Andra grunden: Det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eftersom det har antagits i strid med principen om rimlig tidsutdräkt i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

3. Tredje grunden: Tunisien har med framgång genomfört övergången till demokrati, vilket bland annat rådet själv har uppmärksammat, på så sätt att det angripna beslutet saknar ändamål och således är rättsstridigt.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av oskuldspresumtionen har åsidosatts och ett kontinuerligt åsidosättande av principen om god förvaltning inom ramen för vilken det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av denna princip och således är rättsstridig.

5. Femte grunden: Den omständigheten att det angripna beslutet endast antogs med hänvisning till målen för rådets utrikes- och säkerhetspolitik utan att någon hänsyn togs till straffrättsliga spörsmål eller omständigheterna i målet motsvarar en uppenbart felaktig bedömning.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till egendom.

Talan väckt den 27 april 2015 – Redpur mot harmoniseringsbyrån – Redwell Manufaktur (Redpur)

(Mål T-227/15)

(2015/C 236/58)

Ansökan är avfattad på: tyska

Parter

Sökande: Redpur GmbH (Hayingen, Tyskland) (ombud: advokaten S. Schiller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Redwell Manufaktur GmbH (Hartberg, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket ”Redpur” – Registreringsansökan nr 10 934 305

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 11 februari 2015 i ärende R 678/2014-1

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet och avslå invändningen,

— i alla delar bifalla registreringsansökan nr 10 934 305 eller, i andra hand, återförvisa ärendet till överklagandenämnden

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna,

— förplikta Redwell Manufaktur GmbH att ersätta sökandens kostnader vid invändningsenheten och vid överklagandenämnden.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 15 maj 2015 – Cryo-Save mot harmoniseringsbyrån – MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save)

(Mål T-239/15)

(2015/C 236/59)

Ansökan är avfattad på: tyska

Parter

Sökande: Cryo-Save AG (Freienbach, Schweiz) (ombud: Rechtsanwältin C. Onken)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Innehavare av det omstridda varumärket: Sökanden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket ”Cryo-Save” – Gemenskapsvarumärke nr 4 625 216

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Ogiltighetsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 3 mars 2015 i ärende R 2567/2013-4

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ändra det angripna beslutet på så sätt att beslutet från annulleringsenheten av den 30 oktober 2013 upphävs samt lämna yrkandet om att gemenskapsvarumärke nr 4 625 216 ska ogiltigförklaras utan bifall,

alternativt: ogiltigförklara det angripna beslutet

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 56.2 i förordning nr 207/2009 i förening med regel 37 b iv i förordning nr 2868/95.

— Åsidosättande av 51.1 a i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 18 maj 2015 – Grupo Bimbo mot harmoniseringsbyrån (Formen på chokladkakor med fyra cirklar)

(Mål T-240/15)

(2015/C 236/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico City, Mexiko) (ombud: advokaten N. Fernández Fernández-Pacheco)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt gemenskapsvarumärke (Formen på chokladkakor med fyra cirklar) – Registreringsansökan nr 12 551 867

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 2 mars 2015 i ärende R 1602/2014-1

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, eftersom det beslutet är rättsstridigt och oförenligt med gällande bestämmelser om gemenskapsvarumärken, bifalla de yrkanden som framställs i ansökan, då det sökta tredimensionella varumärket har en inneboende särskiljningsförmåga, och förordna om registrering i dess helhet av ansökan om tredimensionellt gemenskapsvarumärke nr 12 551 867 i klasserna 5, 29 och 30 i den internationella klassificeringen, och

— förplikta den som motsatt sig nämnda anspråk att ersätta rättegångskostnaderna, och besluta om återbetalning av de överklagandeavgifter som betalats till harmoniseringsbyrån samt tillhörande arvoden.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 18 maj 2015 – ACDA m.fl. mot kommissionen

(Mål T-242/15)

(2015/C 236/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Automobile Club des Avocats – ACDA (Paris, Frankrike), Organisation des Transporteurs Routiers Européens (OTRE) (Bordeaux, Frankrike), Fédération française des motards en colère (FFMC) (Paris), Fédération française de motocyclisme (Paris) och Union nationale des automobile clubs (Paris) (ombud: advokaten M. Lesage)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens meddelande SA.38271 av den 28 oktober 2014 avseende statligt stöd SA.2014/N 38271, gällande planen för att främja franska motorvägar ("Plan de relance autoroutier"), vilket offentliggjordes den 20 februari 2015 i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Det statliga stödet "Plan de relance autoroutier" (nedan kallat PRA) främjar särskilt de företag som är koncessionsinnehavare för motorvägsnätet med hjälp av offentliga resurser.

2. Andra grunden: PRA medför en snedvridning av konkurrensen.

3. Tredje grunden: Koncessionsinnehavarnas utgifter överkompenseras vilket strider mot deras uppgift av allmänt ekonomiskt intresse.

4. Fjärde grunden: Handeln mellan medlemsstaterna hindras.

5. Femte grunden: De ändringar som tillförts PRA utan anmälan till kommissionen efter meddelande SA.38271 är rättsstridiga.

Talan väckt den 15 maj 2015 – Ivanyushchenko mot rådet

(Mål T-246/15)

(2015/C 236/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yuriy Volodymyrovych Ivanyushchenko (Yenakievo, Ukraina), (ombud: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, och R. Gherson, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1), i den mån som de avser sökanden,

— i andra hand, fastställa att artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och artikel 3.1 rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) inte är tillämpliga i den mån som de berör sökanden på grund av rättsstridighet, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Rådet har underlåtit att ange en korrekt rättslig grund för sitt beslut (Gusp) 2015/364 (nedan kallat beslutet) och sin genomförandeförordning (EU) 2015/357 (nedan kallad förordningen, tillsammans kallade de angripna åtgärderna). Artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen är inte en korrekt rättslig grund för beslutet, eftersom den kritik som riktades mot honom inte avsåg att han som enskild skulle ha undergrävt demokratin i Ukraina eller berövat det ukrainska folket en hållbar utveckling av landet (i den mening som avses i artikel 23 FEU och de allmänna bestämmelserna i artikel 21.2 FEU). Rådet kunde inte anta förordningen med stöd av artikel 215.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom beslutet var ogiltigt.

2. Andra grunden: Rådet gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den ansåg att kraven för upptagande av sökanden i artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och artikel 3.1 rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) var uppfyllda. Sökanden är inte föremål för utredning ”för förskingring av offentliga medel eller tillgångar”.

3. Tredje grunden: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar, rätt till god förvaltning och ett effektivt domstolsskydd. Rådet har underlåtit att noggrant och objektivt undersöka huruvida de skäl som påstås motivera förnyat uppförande var välgrundade mot bakgrund av sökandens anmärkningar före det förnyade uppförandet.

4. Fjärde grunden: Rådet har inte iakttagit sin skyldighet att tillhandahålla en motivering för det förnyade uppförandet av sökanden.

5. Femte grunden: Rådet har utan motivering och på ett oproportionerligt sätt åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, däribland hans rätt till skydd för egendom och rykte. Följderna av de angripna åtgärderna för sökanden är vidsträckta, både vad gäller hans egendom och hans globala rykte. Rådet har inte visat att frysningen av sökandens finansiella tillgångar och ekonomiska resurser står i relation till, eller är motiverad av, något berättigat mål, än mindre att det är proportionerligt i förhållande till ett sådant mål.

6. Sjätte grunden, till stöd för yrkandet om rättsstridighet: Om, i motsatts till den andra grunden, artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och artikel 3.1 rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) ska tolkas så, att de omfattar varje utredning av en ukrainsk myndighet oavsett om det finns något rättsligt avgörande eller förfarande som stödjer, kontrollerar eller övervakar den, skulle uppförandekriteriet, med beaktande av den godtyckliga räckvidden och omfattningen av en sådan vidsträckt tolkning, sakna rättslig grund, och/eller vara oproportionerligt i förhållande till ändamålen för beslutet och förordningen. Bestämmelsen skulle på grund av detta vara rättsstridig.

Talan väckt den 26 maj 2015 – Close och Cegelec mot parlamentet

(Mål T-259/15)

(2015/C 236/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgien) och Cegelec (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J.-M. Rikkers och J.-L. Teheux)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av okänt datum att tilldela det offentliga upphandlingskontraktet avseende ”projektet för att bygga ut och modernisera Konrad Adenauer-byggnaden i Luxemburg” del 73 (Energiproduktion), referensnummer INLO-D-UPIL-T-14-A04, till konsortiet ENERGIE-KAD (bestående av bolagen MERSCH & SCHMITZ PRODUCTION SARL och ENERGOLUX S.A.) och därmed inte anta sökandenas anbud.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och öppenhetsprincipen eftersom motiveringen till förkastandet av sökandenas anbud och utdragen från beslutet att tilldela kontraktet till konsortiet ENERGIE-KAD inte gör det möjligt att kontrollera huruvida dessa anbudsgivare har iakttagit de kvalitativa urvalskriterier som anges i upphandlingsdokumenten.

2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av likhetsprincipen och icke-diskriminerings-principen.

Sökandena har gjort gällande att Europaparlamentet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tilldelade det aktuella kontraktet till konsortiet ENERGIE-KAD och att urvalskriterierna inte har tillämpats i enlighet med förfrågningsunderlaget och under iakttagande av öppenhetsprincipen, proportionalitetsprincipen, principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen, vilket krävs enligt artikel 102 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Talan väckt den 26 maj 2015 – Edison mot harmoniseringsbyrån – Eolus Vind (e)

(Mål T-276/15)

(2015/C 236/64)

Ansökan är avfattad på: engelska

Parter

Sökande: Edison SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna D. Martucci, F. Boscariol de Roberto och I. Gatto)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Eolus Vind AB (publ) (Hässleholm, Sverige)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omstritt varumärke: Figurmärke innehållande ordelementet ”e” – Registreringsansökan nr 10 420 941

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Invändningsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 24 februari 2015 i ärende R 2358/2013-1

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 5 juni 2015 – Banimmo mot kommissionen

(Mål T-293/15)

(2015/C 236/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Banimmo SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna V. Ost och M. Vanderstraeten)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och sökandens rätt till god förvaltning och ett effektivt domstolsskydd, i den mån som, kommissionen aldrig har tillställt sökanden en motivering till avslag av dess anbud, trots envetna anmodningar av sökanden.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principerna om insyn och likabehandling av anbudsgivarna, genom att under förfarandet ändra vissa väsentliga delar i meddelandet om prospektering av den fasta egendomen i fråga.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om insyn, eftersom kommissionen har genomfört förhandlingar med de olika anbudsgivarna på ett oförutsägbart sätt och med föga insyn, bland annat genom att avstå från att formellt tillkännage faserna i förfarandet och tidsfristerna för att inkomma med anbud.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV